

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR

INCA 12 DE AGOST DE 1916

Núm. 85

PAGAMENT A LA BASTRETA

Un trimestre Una pesseta

Benet XV i la guerra Europea

Acaba de sentir-se altra volta la veu augusta del Prisoner del Vaticà.

Altra volta la blanca figura del anguniós Pontífic s'ha aixecada par damunt el mar de sang i miseria, unguida per el dolor vessant de la seva ànima tendre i compassiva de Pare comú dels faels.

El 30 del passat mes caigué el segon aniversari de la gran tragedia europea. I tenguent necessitat d'expaiar son cor, l'august Pontífic parla altra volta als seus fills... Però ¡cosa singular! Ara no ha volgut dirigir-se als prínceps de les potestats seculars, ni fins i tot al Sagrat Col·legi Cardenalici, sinó als infants; perque ha dit que an aquestes ànimes innocentes e-hi descubreix un valiment especial en vers de Deu, que molt pot per mourer-lo a pietat en vers del món.

Es molt significativa l'audiència que donà el Papa, diumenge dia 30 del passat als nins de les parroquies de Roma. Donà a comprendre amb això, que ja l'únic recurs per la Pau dessitjada com qui estribi casi en les tendres pregaries de l'infantesa; perque en la actual lluita de feres més que d'homos, l'animalitat d'aquests ha estallat en tempestats d'un odi inaudit; odi que l'infantesa no sent perque té el cor dolç i pacífic com el de Jesús, i que, per tant, ella és la millor depositaria de la seva doctrina d'amor...

Entre totes les sàbies expressions del Pontífic en la seva alocució als infants, ni ha una que mos ha cridat tant poderosament l'atenció, que no hem pogut menys de recullir-la. Es quant dolorosament es lamenta el Vicari de Cristo, de que a pesar de les vegades que ha cridat als homos a penitencia i al reculliment, aquests no s'han volgut apartar de l'atracció de la vida bulliciosa del món.

I res més cert. Ni els pobles víctimes directament dels efectes terribles de la guerra, ni els que, encara que indirectament, no s'escapen d'ells, han entrat en aquell període, que era de dessitjar, no de un quietisme i inactivitat inútil, sino d'una abstenció medicinal de tot lo que pot provocar encara més l'ira divina.

I és que la societat moderna està cronicament malalta; sofreix una dolencia en el cor: l'immoralitat.

L'atmosfera pestilencial de l'immoralitat

d'avui, de cada dia més va intoxicant la sang de la societat moderna; i si avansa així, ha d'arribar a lesionar del tot mortalment el seu cor.

Avui el luxe, la mollicia, la sensualitat, dominen. Avui l'inercia, el delit immoral van extenguent-se...

Al contemplar el frenesí de la luxuria humana que com més va més està atrofiant ses potencies i enervant ses energies, comprem més l'alta rahó d'aquelles paraules del gran escriptor Bisbe de Vich, Dr. Torres i Bages, quant digué, que avui se viu sols per atendre an el més vergonyós i degradant instint de lo que ell anomena la *bestialitat* humana: la sensualitat.

¿No heu estam contemplant per ventura? ¿No veim com *certs espectacles indecentíssims* han vengut tenguent, entre noltros, (per no anar més alluny) folgansa extrema, permissió il·licita i fins i tot traçes de voler adquirir carta de naturalesa? ¿Haviem vist jamai a nostro poble tan assedegat de festes i saras? ¿No és ver que això és una verdadera anomalia?

I mentrestant que els pobles ballen i disfruten i van de festes, i no volen, (ni ja casi saben) abstreurer-se de l'atracció mundanal, com ha dit Benet XV, aquest august prisoner segueix, sens desinaiar, la seva tasca de amor i pietat...

¿Amargues han estat les primicies del seu Pontificat!

I ¡quina cosa tan providencial la d'ocupar Benet XV el soli pontífic, en mig de tanta miseria! Per faro refulgent que servis al món de llum en mig de tanta foscura; per angel de pau que'l consolàs de tanta flagelació, Deu tenia destinat al Cardenal de la Chiesa, tot bondat i sutilesa, tot ecuanimitat, tot diplomacia i sabiesa...

Els pocs anys que conta encara de Pontificat, han fet ja immortal el seu nom. Ha vengut a afegir una perla més a la corona àurea de la Seu de Roma... Ha vengut a constituir un *mensis* el més enèrgic contra els inimics de la Càtedra de Pere...

Perque ¡sabeu, lectors amables, que hu ha estada de colossal la labor de caritat del Pare comú dels faels, flotant sempre par damunt les passions del home que han engendrat aqueix conflicte, aixecant poderosament la seva veu par damunt els horrors del món, demanant pau i amor!...

Jamai en ell s'ha vist sombra alguna de parcialialitat per cap poble. A dins son cor mansíssim e-hi han trobat cabuda i consol els dolors de tants de prisoners i ferits i orfes i mares i viudes desconsolades... Es l'únic, el Papa Benet XV, per dir-ho en una paraula, que no s'ha contaminat en eixa guerra d'odis humans...

I per això segueix essent l'esperança de dies de bonança. I per això cap a Ell, com a Iris de Pau, convergeixen les mirades de tot el món.

Si noltros som els seus vertaders fills, sabrem aidar-lo en tan humanitaria labor, sabrem associar-nos amb Ell en tan trista complanta, sabrem farmar-nos de les úniques armes que mos ha dit eren d'eficacia, l'oració i reculliment, per conjurar el terrible açot que sofreix l'Humanitat...

J. A. Pvre.

Inca 10-8-16.

ELS TRES PENJATS

I
*No em maten per ser traïdor
ni tampoc per ser cap lladre
que em maten perquè he volgut
que visca lliure ma patria.*

En la mort de battisti

a M. F. i D.

La llibertat que era més que la vida
els donares i no en tenen mai prou.
Massa vulgar és la terra ferida;
serà la forca espectacle més nou.

I t'han penjat.

I la gent tapanera,
al teu volant aplegada, té esment
que tú, penjat, ets com una bandera
damunt les testes del poble irrederit.

III

3 agost 1616

a N. V. i A.

Quan tots, Britania, diguérem:—Ets xorca
perquè infantessis un home com cal,
amb la figura que honorí la forca,
alt de natura i més alt d'ideal—;

entre els penjats lladregots amb la testa
per un gravat de diari sens goig,

tú ens ofereixes un home.

La festa que ens feies d'ell la faries d'un boig.

—Es boig. Caldria penjar-lo—, murmurava la veu dels homes prudents.

L'univers de traïdoria l'acusa. Pastura serà el seu nom d'un banal fet divers.

Enamorat, ell sentí la frisança del crim d'amor que sagella l'amor. Vosaltres, homes de freda venjança, feu inflexible justícia a l'amor.

El llac que al coll li heu posat el fa créixer, Penja i es gronxa penjant el seu cos. Desposseït ell encara us fa deïxa del moviment contra el vostre repos.

Vosaltres creieu que ja no es mouria i us deixaria tranquils.

Llarg i fi, ell, immutabile, és el pendul que guia el pas de l'hora del vostre destí.

J. M. LOPEZ-PICO.

QUE COSTA LA GUERRA

En el segon aniversari de la gran lluita que trontolla el món, que esglata les ànimes, volem escriure unes xifres de lo que costa la guerra. Elles diràn com s'arruïnen els pobles, com al venir la pau es plantejaràn en les nacions en lluita problemes econòmics que no es veu pas com han de resoldre's, si no és sacrificant el capital, que esdevindrà un servidor dels Estats. El socialisme militant, el sindicalisme, ha rebut amb la guerra—que no ha sabut evitar, per que el patriotisme no és paraula vana i l'instint de conservació domina sobre totes les idees—un cop terrible, però per la força dels fets, perque no hi haurà cap més camí viable, esclatarà victoriós el socialisme de l'Estat, engolint el capital per mitjà d'imposts i arbitris, que es repartirà entre el treball, dominador i àrbitre del món.

S'encarirà el treball, s'encarirà la vida: cada tresor d'Estat serà un immens xuclador...

El 31 de juny havia costat la guerra, en diner, pessetes:

249.071.000.000

que es reparteixen en la següent forma:

Anglaterra 60.357.500,000

ESTATS AL'LIATS

Rússia 51.190.500,000
 França 38.095.000,000
 Itàlia 10.666.500,000
 Bèlgica 1.916.500,000
 Servia 1.353.000,000

Total . 163.559.000,000

ESTATS CENTRALS

Alemanya 55.476.500,000
 Àustria-Hongria 27.521.500,000
 Turquia 2.000.000,000
 Bulgària 714.000,000

Total . 85.512.000,000

Aquests 249.071 mil·lions costen, d'interessos, al 5 per cent: 12.453,550 pessetes a l'any, de les quals corresponen als aliats 8.177,950 ptes. i als estats centrals 4.275,600.

Davant d'aquestes xifres aterrades per l'economia dels estats bel·ligerants—que la duració de la guerra pot augmentar en 100 mil mil·lions, o més,—es preparen uns i altres i formen grans lligues econòmiques per a forçar la producció i el comerç i privar que el diner surti del respectiu grup, arreplegant, de passada, tot lo que es pugui dels neutrals.

¿I què hem de fer els estats neutrals per què aquest xuclador dels tresors dels bel·ligerants no se'ns emmeni? Un gran diari proposa una Lliga econòmica dels Estats neutrals que a Suïssa, Dinamarca i Noruega té ja molts partidaris. Més necessària és farà aquesta si «les llistes negres» van estenent-se. Del problema els Estats Units ne tenen la clau.

Les ruïnes de les poblacions causades per la guerra; la destrucció d'obres públiques, de boscs, de material de tota mena; el treball perdut i els vaixells esfonsats, doblen encara la quantitat gastada. I damunt de tot això, deu mil·lions d'homes morts o inútils...

Quina complicació de problemes, qu'n treball el de la reconstitució! Quin avenir el de les generacions que hem presenciada la gran desgràcia!

X. Y. Z.

(De «La Veu de Catalunya»)

LA CREU I EL CÈRCOL

Anant un dia pels cementiris vegí molts nítxos arranats amb flors, amb uns cercols o corones, altres amb creus.

Això ens fa recordar una dita de Sant Vicens Ferrer: *El dimoni té per senyal el cercol, mentres que Crist amb sa passió prengué per senyal la creu.*

Aquí tenim, doncs, davant per davant, la creu i el cercol; el cercol com senyal del dimoni, la creu com senyal del Crist.

I a fe que'ls senyals són ben triats.

El cercol és senyal d'esclavitut que tanca i oprimeix l'espai que encercola; quan amb una corda o cadena es vol lligar alguna cosa es fan cercols al voltant d'ella.

El cercol és senyal d'ignorància i limitació, puix abraça una regió raquítica de l'espai.

El cercol és senyal d'egoisme, puix tot ell va referit a son centre que està dintre d'ell, com les obres de l'egoista es refereixen totes al jo que porta dintre.

El cercol és senyal de toçuderia, puix volta i volta sempre sobre sí mateix.

El cercol és senyal de monotonía, puix que girant-lo com volgueu sempre es veu igual.

El cercol és senyal de despotisme i centralisme, puix tots sos punts depenen i equidisten de son centre.

El cercol és senyal de mort, puix totes les coses inanimades tenen formes més o menys arrodonides

El cercol és senyal d'odi i d'ira, puix sa forma es resembra a la d'un puny clos que amenaça.

El cercol és un senyal mondà, puix és com el món rodó.

No és estrany, doncs, que'l dimoni tancat dintre el cercol de sa condemnaçió eterna, l'hagi pres per senyal.

Tot al revés de la creu de Jesucrist. La creu, senyal de llibertat que amb ses quatre branques s'estén indefinitivament.

La creu, senyal de saviduria que no admet tancament ni limitació.

La creu, senyal d'amor que se'ns presenta amb els braços oberts i estesos.

La creu, senyal de grandesa i magnificència i sublimitat que s'estén fins als quatre punts cardinals i més enllà encara.

La creu, senyal de veritat transcendental, puix té dues branques que van de la terra al cel.

La creu, senyal de cosa viva semblant al aucell quan vola o al peix quan neda.

La creu, sempre ampla, sempre oberta, sempre dreta, sempre atraient, sempre sense fronteres.

La creu, senyal de Jesucrist, qui clavat damunt ella volgué morir per a deslliurar-nos de la mort eterna i atraure d'ella estant tot el món a ses divines abraçades.

Llencem amb la mà esquerra el cercol, que rodoli allà d'enllà fins a l'hoc infernal d'on sortí, i amb la dreta fem la creu damunt nostre en nom de Pare, de Fill i de Esperit Sant. amén.

(De Proses de Bon Seny)

Garbes y gaviles

Or a Espanya

Segons diven de l'Havana el vapor «Montserrat» porta a Espanya, consignats a alguns establiments de crèdits, dos milions de pesos en or.

A més, En «Miquel Pinillos» du altra milló de pesos or.

En poc temps han sortit de Cuba per a la península 11 milions de pesos.

Parla En Gabriel Maura

Un periòdic ha intentat obtenir declaracions polítiques de don Gabriel Maura, el qual aablement s'ha excusat, i únicament ha exposat la creencia de que no es podràn discutir detingudament els pressuposts, ni n'hi haurà de nous aquest any, car al re-nuar-se les sessions de Cortis, altres assumptes, que no serà possible demorar, absorviràn el temps.

Ha afegit que durant el descans de l'estiu dedica algunes hores a treballar en la seva obra d'Historia d'Espanya per a nins, que li suggerí escriure-la el propòsit de ser el mestre del seu fill.

Pels Pobles damnificats

El Bisbe de Tarazona ha obert una subscripció en favor dels pobles damnificats de sa diòcesi, encapsalant-la amb mil ptes.

Es anat cap a Ateca i Torrijos el president de la Creu Roja. Amb ell e-hi son anats alguns membres d'aquesta institució per a repartir robes i diner recaudat per a tal fi.

Els diaris i la carestia del Paper.

«La Acción» es mostra conforme amb les idees exposades pel periòdic «A B C» sobre la qüestió del paper; i afegeix:

Crèim que no hi ha altre camí que la puja dels diaris a 10 cèntims, ja que no disparen de la moneda de set, amb tant interès defensada pel Sr. Roméo.

En aquestes circumstàncies tots els industrials amenaçats s'han unit per a salvar la situació; sols les empreses periodístiques donen l'espectacle d'una lamentable desaparitat, que no és mai una solució ni un camí per arribar ella.

Monument a Colom

De l'Havana es tenen notícies de que el general Freire de Andrade ha respost favorablement a la petició de col·laboració en la sol·licitud de l'alcalde de Baracoa, per a erigir un monument a Cristòfol Colom a la platja de Miel, entre el port de Baracoa i Duany, lloc on hagué de desembarcar a l'arribar an aquella illa.

El monument tindrà proporcions colossals; i serà encarregat a un afamat escultor, car es vol que respongui a la grandiositat del memorable succés.

La iniciativa ha trobat sorollosa acollida en tots els elements cubans, els quals per a demostrar son afecte a Espanya, han demanat a les autoritats que s'obri una subscripció pública.

Amb aquest motiu, la colònia espanyola de Cuba es mostra altament satisfeta i elogia el moviment d'aproximació espiritual que els cubans realitzen.

L'induit als pròfugs i desertors

El «Diario Oficial del Ministerio de la Guerra» publica una R. O. de Governació sobre compliment de Reial Decret de 24 de juliol darrer, pel qual es concedeix indult als pròfugs i desertors.

En virtut de lo prevengut en l'article novè del R. D. de referencia, en aquesta R. O. es dispon que els moços residents a Espanya que facin ús del dret de que és tracta, i no depenguin d'altres jurisdiccions, dirigiran ses instàncies al Ministeri de la Guerra, presentant-les per a son curs precisament a la comissió mixta de Reclutament de la provincia en la qual foren o degueren esser allistats.

Els que resideixen a l'estranger presentaran el seu escrit davant dels consulats d'Espanya en la demarcació a què pertanyin; i els que habitin en les possessions espanyoles d'Àfrica, davant els respectius representants de l'autoritat nacional, reme-

tent-los uns i altres a les expressades comissions mixtes.

Aquestes incorporacions, previ els informes municipals necessaris i tenguent en compte, els antecedents que d'ells existeixin, cursaran totes les indicades instàncies an aquest Ministeri, emetent, a l'ensem, el dictamen que procedeixi en cada cas.

Als efectes del article tercer de l'esmentat R. D. es reputaran com no allistats els que resultin compresos en algun allistament amb la penalitat dels articles 31 de la llei de Reclutament i reemplaç de l'exèrcit de 1896 i 41 de la vigent per no haver-ho estat en l'any que els corresponia.

Els moços a que es refereix la regla anterior i que no deguin, per tant, ser inclosos en el primer allistament que es formi, seran sotmesos a sorteig supletori una vegada indultats, en l'època que cada comissió mixta determini.

En les sol·licituds d'indult els interessats indicaran amb la major claretat i precisió els noms i cognoms, el lloc i data del seu naixement, son domicili actual, el nombre de sa inscripció consular si resideix fora del territori espanyol, i l'ajuntament, districte o secció municipal en la qual tingué lloc o s'hagi de portar a cap el seu allistament, podent aportar quants documents creguin necessaris per a legalisar la seva situació.

Cronicó d'Inca

Dia 6—Compareix a Inca amb sa familia D. Lloaixim Gelabert, després d'haver prolongada fins ara la temporada de l'hivern a Ciutat, a causa de la greu malaltia que ha sufrida. Venturosament ja s troba dins franca conveleccencia, de lo que mos alegrem de veres.

Dia 10—El dijous d'avui és estat molt concorregut. A la plassa dels animals de ploma fa una temporada s'hi presenta molt d'aviram.

A la plassa de les verdures al matí apareixen montanyes de melons que devers mitg dia ja estaven assolades.

An el pes del bessó, convertit en cortera de grans, el pesadó es veu obligat a posar la bàscula a l'entrada de la casa del Socós.

—La calor continua essent sofocadora.

—Nostros pagesos ja han comensat a arregar les quatre metles que hi ha pels ametllars, quexant-se amargament de lo migrat de l'esplet d'anguany, puis a moltes parts no són mes que apallucayes, quant la metla a Mallorca i sobre tot a Inca constitueix una de les principals riqueses.

—Per tot arreu no es sent altre cosa que quexes i desgracies de familia.

La bona salut del temps passat com qui s'haja desfeta un poc, havent-hi malalts de gravetat i alguna defunció sensible. L'encariment de les coses i la falta de diners degut a la Guerra Europea constitueixen altres conflictes de la vida actual. Crèim, emperò, que moltes voltes les quexes no

són de vertaders necessitats sinó filles de egoisme. Ara mateix estàn preparant-se per emigrar a Fransa una partida de treballadors sabaters que aquí guanyen bon sou; per lo mateix no és la necessitat absoluta que los faci pendre tals determinacions. Per Inca conte una anècdota que demostra el temps que correm.

Una doneta posseïdora d'uns rampins, solia fer pagar 5 cèntims de pesseta cada vegada que'ls hi manllevaven o los llogava.

Idò, amb motiu de la guerra i de l'encariment de les coses, ara fa pagar 10 cèntims de la llogada dels rampins. Es natural, si los perdía i los hagués de tornar fer li costarien més per haver pujat es ferro. Això és lo que passa; una cosa amb motiu vertader i s'altre amb motiu imaginari, però ben aprofitat per l'ocasió, tot està a un ui.

E-hi ha que tenir serenitat i confiança i no treure les coses fora de lloc amb aquests pessimismes.

—Una repicada de campanes anuncien que és estat anomenat Canonge de la Seu de Mallorca el M. I. Mossen Gabriel Llompart, fill d'aquesta població i que ja hu era d'Orihola.

Li donam la més coral enhorabona per aquesta distinció que li facilitarà estar a la seva terra.

Ara son quatre els canonges fills d'Inca de la Basílica mallorquina.

—Tornam sa fama i honra al pregoner de la Ciutat. Ara ja arriba an el cantó de ca's Confité a fer totes ses crides. Ara qua'quí ja no porà donar sa culpa an el Saix, si no menja peix, sino a sa madona o sa cuinera.

Es Cronista.

VARIES

Amb motiu de fer-se una festa de carré per la Mare de Deu d'agost, demà dia 13, a la plassa de braus d'Inca es donarà una cursa en 4 novells procedents de la famosa remadaria «Condessa Viuda de Subirats».

Seràn foretjats per *Celita II* i *Andresito* amb les seves respectives colles.

Nostro amic D. Ramón Morey, Mestre nacional de Santa María mos ha enviat el programa del curs sobre'l Mètode dalcrozyan que ha de donar aquest estiu.

- Diu així:
- Ejercicios generales de marcha, de respiración, de equilibrio, de movimientos, de fuerza y suavidad de los músculos.
 - Ejercicios de independencia de miembros.
 - Ejercicios para el desarrollo de la atención y de la voluntad espontánea.
 - Ejercicios de inhibición.
 - Ejercicios de audición y realización.—Alternancias de compás.
 - Desarrollo del sentimiento plástico i del sentido de actitudes.
 - Juegos rítmicos.
 - Canciones con gestos.
 - Esta enseñanza, aunque será eminentemen-

te práctica, irá acompañada de aclaraciones y conferencias explicativas.

—El curso, para profesores, principiará el 16 de Agosto, terminando el 30 del mismo. Las clases se darán en la Sala de Actos de la Escuela Graduada de 9 a 11 de la mañana, para las profesoras; y de 4 a 6 de la tarde, para los profesores.

—El traje será: pantalón corto, gersey y sandalia o alpargata catalana para hombres, y falda corta, gersey o blusa muy holgada y sandalia o alpargata catalana para las mujeres.

—La matrícula será de 25 pesetas y las inscripciones podrán efectuarse del 10 al 15 en la calle de la Peletería, 20 de once y media a una.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	90'00	el quintá
Blat	a	21'00	la cortera
Xexa	a	22'00	id.
Sivada	a	08'09	id.
Id. forastera	a	0'750	id.
Ordi	a	12'00	id.
id. foraster	a	11'50	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
id. ordinarias	a	21'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	42'00	id.
Id. Blanques	a	42'00	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	08'00	

LLIBRERÍA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Dezzeres Obres Rebuades

P. Pedro Aguilera de la Compañía de Jesús *Desde la cuna hasta la escuela*—La madre en el hogar educando cristianamente a los hijos, encuadernado en tela 1'65 ptas.

Los oratorios y el altar portátil. Según la vigente Disciplina concordada con el novísimo Sumario de Oratorios concedidos en la Cruzada—Comentario histórico-canónico-litúrgico, por el P. Juan B. Ferreres S. I. Segunda edición corregida y aumentada.

Historia del Santuario y Colegio de Ntra. Sra. de Cura en el monte de Randa por el M. I. D. Mateo Rotger y Capllonch Canónico Archivero de la Santa Catedral Basílica de Mallorca en el sexto Centenario del martirio del Beato Ramón Lull Terciario Franciscano.

Aplec de Rondalles Mallorquines, d'En Jordi des Recó (Antoni M.ª Alcover, Pre.) Tom VII, amb llicencia del ordinari.

SE NECESSITA una teta grandeta per feinejar, que pugui anar a dormir a ca-seva. En darán claricies an aquesta imprenta.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y rallesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lubi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

CASA VENAL. An el carrer del Misteri número 1, n'hi ha una. A l'imprenta de la Veu informaran.

CARRUATJERIA.—E-hi ha venals un carro bort i un carretó de 4 seients, tots dos estàn en bon estat. En aquesta imprenta en daràn raó.

TEATRO DE INCA.—Se vende una acción por cincuenta duros. Informes en la imprenta de este semanario.

CASA VENAL.—An el carrer de l'Estació n'hi ha una nova de trinquis amb un gran corral. Informació an aquesta imprenta.

PREPARACION

PARA INGRESO EN LA 2.ª ENSEÑANZA

1. ^a	2. ^a
Nociones de Geografía sobre el mapa	Nociones generales de conocimientos útiles
por	por
D. JUAN GRAU PUJOL	D. PEDRO RIBER

CAUDERNO 1.º

SE VENDE EN ESTA LIBRERÍA.

CONTARELLES

d'En

Jordi des Recó

(Mn. Antoni M.ª Alcover)

Segona edició amb llicencia de la Autoritat Esglesiàstica.

Preu: 2'50 pessetes—A la Llibreria de «La Veu d'Inca».

Tip. Durán.—Inca

TALLER DE TAPICERIA

— DE —

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO

Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASÍ SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Miñonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCIÓN DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma